

Kör Kurşun

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 27 Kasım 2017

Rahmetini özlediğim hazana müteşekkirim:
Dertlendiğim kadar demlendiğim
Makul bir hüzne riayet edip
Gönülsüz aşkları sükût bilen
Yaratan'ın eşkâline vakıfım
Yine aldığım her nefeste.

Boykot edildiğim kadar insanım,
Demek acı bir terennüm
Yine izini sürdüğüm ömrün.
Sevgiden müteşekkil olmasını, dilerdim
Demenin de cefası
Sanma ki erdemsizliğin sunumu
Belki de bayat ekmek kadar da kutsalımdır
O nimet yine
Kursağıma takılı.

Yemediğim değil de
Dokunmaya dahi kıyamazken nimetine Rabbin,
Sorularla muhatabım oysa
Cevabını bilmekten dahi imtina ettiğim.

Surelere konuşluyum:
Sakil bir yürekte nasiplendiğim kadarıyla
Beter bir dilde
Refüze edildiğim
Hangi cahil hükümse yine halk dilinde.
Kaynayan değil de içlendiğim,
Kanadığım kadar içerlendiğim.
Kandığım değil de tökezlediğim
Kardığım dünüm ve iç sesim.

Bir eşrafın bir de hakkaniyetin duvarı,
Temas hanemde tereddüt ettiğim malum:
Dokunursam ve yok olursan?

Sevip de manen külfetini
Haramsa elemin söylenmedik o zikri?

Lal tüm notalar yine,
Lav edildiğime sakın bir dille savrulduğum,
Suretinde aşkın hep telaffuzu yanlışların.
Belki de yanık sesine hürmeten hüzün
Kadar da yadsındığım,
Kerelerle aldanıp
Avuttuğum kendimce
Avutulmaya hasret üç beş cümle
Duysam keşke.

Hamdık madem
Hamd etmeyi öğrenmemek neden?
Sevip dirildiğimiz kadar
Sevilmeyi dileyip
Rahmetin dokunduğu insanlık üzeri rahle.

Sazı sözü ayrı zanaat;
Sevi dilinde hep bir noksan onca beşerin,
Kölelerin mağduriyeti belli ki
Kul olmanın hasedi mi yoksa
Bunca kamaşan gözü,
Bunca sönen ferî lanet bilip
Hamd etmeyi pelesenk etmektense yüreğe
İsyana riayet eden cahil bir zümre.

Unutulmayı dilemek kadar da yoksunsan
Umduğunu eleyip
Kör kurşun misali
Hele ki kör noktayı delik deşik eden
Aşkı rahmet bilmezken.